

ZA 20.02.19 - SINT-QUINTINUSKATHEDRAAL

VOCES SUAVES

O.L.V. JÖRG-ANDREAS BÖTTICHER

Stabat mater van Scarlatti,
Miserere van Allegri e.a.

CCHA.BE

ZA 23.02.19 - SINT-QUINTINUSKATHEDRAAL

VOCES SUAVES

O.L.V. JÖRG-ANDREAS BÖTTICHER

Stabat mater van Scarlatti,
Miserere van Allegri e.a.

sopranen: Lia Andres, Christina Boner, Jenny Högström, Mirjam Wernli

alten: Lisa Lüthi, Jan Thomer

tenoren: Florian Cramer, Jakob Pilgram

bassen: Davide Benetti, Tobias Wicky

violone: Tore Eketorp

theorbe: Ori Harmelin

orgel: Jörg-Andreas Bötticher

PROGRAMMA

Gregorio Allegri (1582 – 1652)

Miserere Ms München, Deutsche Staatsbibliothek (ca. 1824)

Alessandro Scarlatti (1660 – 1725)

Salve Regina Cambridge, Fitzwilliam Museum, Mu. Ms. 225

Antonio Lotti (1667 – 1740)

Crucifixus entstanden 1717-1719, Dresden, aus: Credo à 4, Dresden, SLUB, Mus.2159-D-5

Domenico Scarlatti (1685 – 1757)

Stabat Mater Münster, Bischöfliche Santini-Bibliothek, Sant HS 3961

Dit concert wordt opgenomen door KLARA en uitgezonden op 2 mei tijdens Klara Live.

Dit programmaboekje wordt u gratis aangeboden door CCHA.
samenstelling/redactie: Riet Jaeken

OVER HET PROGRAMMA

Gregorio Allegri (1582–1652)

De priester, organist en zanger werd rond 1584 in Rome geboren en studeerde muziek bij de toenmalige kapelmeester Giovanni Bernardino Nanino in de kardinaalskerk San Luigi dei Francesi. Na het voltooien van zijn studies, werkte hij aan de Kathedraal van Fermo, waar hij talloze motetten en andere religieuze werken heeft gecomponeerd. Paus Urbanus VIII had zijn talenten opgemerkt en haalde hem in 1629 binnen als altus in het koor van de Sixtijnse Kapel, waar hij tot zijn dood in 1652 zou blijven. In 1618 en 1619 publiceerde hij telkens een verzameling vijfstemmige concerti en in 1621 een nieuwe verzameling motetten voor 6 stemmen. Helaas zijn vele sinfonieën en missen, evenals de Klaagzangen van Jeremia en andere spirituele werken nooit tijdens zijn leven gepubliceerd.

Allegri is een van de vroege Italiaanse componisten die instrumentale muziek voor snaar- en snaarinstrumenten componeerden. Zijn instrumentale muziek draagt de stempel van de vroege barokke concertatostijl, terwijl zijn composities voor de Sixtijnse kapel verwijzen naar Palestrina. Zijn meesterwerk, het bekende tweekorige *Miserere*, componeerde hij in de geest van Tenebrae vóór 1638 voor de Matildin-ziekenhuizen tijdens de Heilige Week in de Sixtijnse Kapel, waar dit sindsdien elk jaar werd uitgevoerd tot in 1870 in de Heilige Week. Tijdens de metten, die om 3 uur 's morgens begonnen, zou me 27 kaarsen achter elkaar moeten laten uitgaan, totdat slechts een enkele overbleef. De paus knielde er al biddend bij, terwijl het *Miserere* gezongen werd.

Volgens het pauselijk decreet mocht het werk niet worden gekopieerd; maar tijdens zijn bezoek aan Rome in april 1770 schreef de 12-jarige Mozart het stuk op uit het geheugen. In Bologna maakten vader en zoon Mozart een stop om de Britse muzik historicus Dr. Charles Burney te ontmoeten. Hij wou een beeld krijgen van de ontwikkeling van muziek in Frankrijk en Italië. Details van deze bijeenkomst zijn niet bekend maar in 1771 publiceerde Burney het werk als onderdeel van een verzameling van passiemuziek voor de Heilige Week in de Sixtijnse Kapel.

De jonge Mozart moet het benauwd hebben gehad. Hij werd bij de paus op het matje geroepen. Hoewel het Oostenrijkse wonderkind kerkelijk gezelschap gewend was – al op jonge leeftijd had hij voor de aartsbisschop van Salzburg gespeeld – voelde hij zich toch gespannen tijdens zijn tocht naar Rome. Mozart had iets op zijn kerfstok. Het *Miserere Mei, Deus* ('O God, Heb Meelij') genoot in de katholieke kerk een bijna heilige status. Al vanaf de tweede helft van de zeventiende eeuw klonk het werk ieder jaar tijdens de Goede Week in de Sint Pietersbasiliek. Wanneer tijdens de donkere metten de kaarsen doofde, vulde het *Miserere* de kerk met hemelse klanken. Het uitvoeren van dit stuk buiten deze periode, of buiten de muren van de basiliek, was streng verboden. Het noteren ervan resulteerde zelfs in excommunicatie. En juist dat laatste had Mozart in 1770 gedaan. De veertienjarige componist had het werk na slechts twee keer beluisteren foutloos uit het hoofd opgeschreven. Vervolgens gaf hij deze illegale partituur aan de Londense uitgever Britney, die het werk een jaar later uitbracht – een Britse Anglicaan kon immers niet geëxcommuniceerd worden. Maar de paus kwam het te weten. Gelukkig viel het oordeel mee. Na aankomst in Rome volgde geen excommunicatie, maar een prestigieuze onderscheiding. Paus Clemens XIV hief de ban op.

Feit of fictie?

Een mooi verhaal, maar helaas is onbekend waar feit en fictie in deze historie zich scheiden. Een ietwat cryptische beschrijving in een brief van Leopold Mozart is het enige bewijs, maar de echtheid van dit document is twijfelachtig. Mozarts handgeschreven partituurkopie is in ieder geval nergens te bekennen en het blijft pure speculatie of Britneys uitgave, die overigens wel echt bestaat, van Mozarts hand kwam. Daarnaast zwijgen de Vaticaanse archieven over een ban op het stuk. Verwarring alom. Het mysterie past echter mooi bij Allegri's *Miserere*. Ook op andere fronten is namelijk veel onduidelijk over het stuk. Zo weten bijvoorbeeld niet veel mensen dat deze zogeheten 'falsobordone' – een stuk voor negen zangers, verdeeld over twee koren van vijf en vier man – oorspronkelijk vrij simpel van opzet is.

In de compositie, een zetting van Psalm 51, wisselen eenstemmige gezangen en eenvoudige meerstemmige uitwerkingen hiervan elkaar af. Doordat beide koren in de ruimte op enige afstand van elkaar waren opgesteld, ontstond een hemels spel van vraag en antwoord. Wat wij nu echter als het *Miserere* kennen, is een sterk versierde versie van dit eenvoudige origineel. Dat was immers in die tijd gebruikelijk: de componist schreef een stuk waarop de zangers naar smaak konden ornamenteren. Allegri beheerste overigens zowel de kunst van het componeren als die van het versieren tot in de puntjes. Als componist was hij opgeleid door Nanino, een leerling van de legendarische Palestrina; als zanger zong hij in het prestigieuze Pauselijke koor.

Vanavond hoor je die sierlijke versie, zoals in de 19de eeuw door Anton Friedrich Justis Thibaut was genoteerd op de voorpagina met de volgende opmerking: "*door een pauselijke zanger, met alle ornamenten en hints van de lezing zoals het nu gezongen wordt in de Sixtijnse Kapel (sinds 1824), herzien tijdens het luisteren*".

Alessandro Scarlatti (1660–1725)

Scarlatti werd geboren in Palermo, toen een deel van het Koninkrijk Sicilië. Hij zou een leerling van Giacomo Carissimi in Rome geweest zijn. De productie in Rome van zijn opera *Gli Equivoci nel sembiante* (1679) kreeg de steun van koningin Christina van Zweden die op dat moment in Rome woonde. Alessandro werd haar Maestro di Cappella. In 1684 werd hij kapelmeester van de onderkoning van Napels, wellicht door de invloed van zijn zuster, een operazangeres, die de minnares was van een invloedrijke Napolitaanse edelman. In Napels componeerde hij occasionele muziek en een reeks opera's, opmerkelijk door hun spreekvaardigheid en expressiviteit. In 1702 verliet Scarlatti Napels en kwam niet terug tot de Spaanse overheersing werd vervangen door de Oostenrijkse. In die tijd genoot hij de bescherming van Ferdinando de 'Medici, voor wiens eigen theater in de buurt van Firenze hij opera's componeerde, en van kardinaal Ottoboni, die hem tot zijn kapelmeester maakte. In 1703 kreeg Alessandro een soortgelijke functie aan de Basilica di Santa Maria Maggiore in Rome. Na een bezoek aan Venetië en Urbino in

1707, nam Scarlatti zijn ambt in Napels opnieuw op en bleef daar tot 1717. Het was daarentegen wel in het Teatro Capranica in Rome dat hij enkele van zijn mooiste opera's (*Telemaco*, 1718; *Marco Attilio Regolo*, 1719; *La Griselda*, 1721) kon brengen, en het was eveneens in Rome dat hij zijn mooiste kerkmuziek, waaronder een mis voor koor en orkest, componeerde ter ere van Sint Cecilia voor kardinaal Acquaviva. Zijn laatste grote compositie was de onvoltooid gebleven *Serenata* voor het huwelijk van de prins van Stigliano in 1723. Alessandro Scarlatti stierf in Napels in 1725.

Alessandro Scarlatti heeft vier verschillende versies van zijn *Salve Regina* gemaakt.

Deze vierdelige versie van deze Maria-antiphon wordt ononderbroken gezongen en is in "stilo antico" geschreven, met sterke modulaties en expressieve chromatiek.

Antonio Lotti (1666/67–1740)

Antonio Lotti bracht het grootste deel van zijn leven door in Venetië. Als componist werd hij bewonderd voor zijn cantates, opera's en oratoria, daarnaast was hij kapelmeester van San Marco en leraar van onder meer Galuppi en Marcello. Als toepasser van het nieuwe vroeg achttiende-eeuwse harmonische idioom, vertoont Lotti toch een sterke affiniteit met het zestiende-eeuwse contrapunt in zijn geestelijke muziek. Zijn achtdelig *Crucifixus* geeft een idee van zijn meesterschap in het behandelen van rijke chromatische textuur, niet als doel op zich maar als een aangrijpende meditatie op de tekst. Er is een opvallende overeenkomst met het beroemde achtdelige werk *Hear my prayer, O Lord* van zijn grote tijdgenoot Henry Purcell.

Domenico Scarlatti (1685–1757)

De Italiaan Domenico Scarlatti schreef zijn zevendelig *Stabat Mater* voor tienstemmig vocaal ensemble en continuo waarschijnlijk tussen 1713 en 1720, toen hij als maestro di capella verbonden was aan de Basilica Giulia in Rome. Het werk heeft een grandeur en expressie, die geheel niet meer lijken op de muzikale eigenschappen van het

meer dan een eeuw eerder geschreven *Stabat Mater* van Palestrina. Het is nauwelijks voorstelbaar dat Pergolesi 15 tot 20 jaar later geen weet zou hebben gehad van deze partituur, die met zijn verrassende harmonische wendingen en contrapuntische stemvoeringen de brug slaat tussen Renaissance en Barok én tussen kerk en wereld. Domenico's vader, Alessandro Scarlatti (1660-1725), had in Napels een belangrijke plaats ingenomen als operacomponist van de koninklijke kapel. Domenico Scarlatti wou er aanvankelijk in de voetsporen van zijn vader treden. Er waren echter te veel stijlbeperkingen om zijn talenten te ontplooiën. De taak van de componisten beperkte zich op dat ogenblik tot het schrijven van de blauwdruk van wat de castratzen verwerkten tot hun muziek. Na een reis door Italië (Firenze, Rome en Venetië) ging Scarlatti naar Lissabon, waar hij meester werd van de patriarchale kapel. Hij gaf les aan Maria Barbara, de dochter van koning João V. Toen Maria Barbara in 1728 de Spaanse kroonprins Fernando huwde, volgde hij haar naar het Spaanse hof, waar hij zou blijven tot aan haar dood. Het vertrek uit Italië in 1719 gaf Scarlatti een grotere vrijheid, waardoor hij zijn eigen stijl tot zijn recht kon laten komen. Naast het loskomen uit de operawereld kon hij zich ook onttrekken van aan dominantie van zijn vader. Hij ging zich toeleggen op het klavecimbel; hij is dan ook als componist van klaviersonates de geschiedenis ingegaan. Ook voor het orgel schreef Domenico Scarlatti minstens drie sonates, en mogelijk voor het klavechord maar daar zijn echter geen bewijzen voor. Zijn vocale werken (zowel voor de kerk als voor het theater) is vooral geschreven in de Italiaanse en de Portugese jaren. Het *Stabat Mater* kan zowel in Rome als in Portugal geschreven zijn. De oorzaak van de onzekerheid is de vernieling van de bibliotheek van het hof van Lissabon, door de aardbeving van 1755. Het Iste confessor is mogelijk geschreven als begeleiding van een processie voor Sint Leo in 1715. Toen werkte Scarlatti nog in Rome; maar hij kreeg reeds opdrachten van het Portugese hof. De stijl van zijn vocale werken bevat elementen van zowel Palestrina (in religieuze muziek is zijn invloed langer blijven gelden) als van Vivaldi.

TEKST: LIEN VAN REUSEL

LIEDTEKSTEN

Miserere mei, Deus (Gregorio Allegri)

Missa pro defunctis sex vocum

*Miserere mei, Deus
Secundum magnam misericordiam
tuam
Et secundum multitudinem
miserationum tuarum
Dele iniquitatem meam
Amplius lava me ab iniquitate mea
Et a peccato meo munda me
Quoniam iniquitatem meam ego
cognosco
Et peccatum meum contra me est
semper
Tibi soli peccavi
Et malum coram te feci
Ut iustificeris in sermonibus tuis
Et vincas cum iudicaris
Ecce enim in iniquitatibus conceptus
sum
Et in peccatis concepit me mater mea
Ecce enim veritatem dilexisti incerta
Et occulta sapientiae tuae manifestasti
mihi
Asperges me hysopo et mundabor
Lavabis me et super nivem dealabor
Auditui meo dabis gaudium
Et laetitiam exultabunt ossa humiliata
Averte faciem tuam a peccatis meis
Et omnes iniquitates meas dele
Cor mundum crea in me Deus
Et spiritum rectum innova in visceribus
meis*

*Ne proicias me a facie tua
Et spiritum sanctum tuum ne auferas a
me
Redde mihi laetitiam salutaris tui
Et spiritu principali confirma me
Docebo iniquos vias tuas
Et impii ad te convertentur
Libera me de sanguinibus
Deus, Deus salutis meae
Exultabit lingua mea iustitiam tuam
Domine labia mea aperies
Et os meum adnuntiabit laudem tuam
Quoniam si voluisses sacrificium
dedissem utique
Holocaustis non delectaberis
Sacrificium Deo spiritus contribulatus
Cor contritum et humiliatum
Deus non spernet
Benigne fac Domine in bona voluntate
tua Sion
Et aedificentur muri Hierusalem
Tunc acceptabis sacrificium iustitiae
oblationes et holocausta
Tunc inponent super altare tuum vitulos.*

Wees mij genadig, o God, overeenkomstig Uw goedertierenheid, delg mijn overtreding uit overeenkomstig Uw grote barmhartigheid.

Was mij schoon van mijn ongerechtigheid, reinig mij van mijn zonde.

Want ik ken mijn overtredingen, mijn zonde staat mij voortdurend voor ogen.

Tegen U, U alleen, heb ik gezondigd, ik heb gedaan wat kwaad is in Uw ogen, zodat

U rechtvaardig bent wanneer U rechtspreekt en rein bent
wanneer U oordeelt.

Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, in zonde heeft
mijn moeder mij ontvangen.

Zie, U vindt vreugde in waarheid in het binnenste, in het
verborgene maakt U mij wijsheid bekend.

Ontzondig mij met hysop, dan zal ik rein zijn, was mij,
dan zal ik witter zijn dan sneeuw.

Doe mij vreugde en blijdschap horen; laat de
beenderen zich verheugen die U verbrijzeld hebt.

Verberg Uw aangezicht voor mijn zonden; delg al mijn
ongerechtigheden uit.

Schep mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn
binnenste een standvastige geest.

Verwerp mij niet van voor Uw aangezicht en neem Uw
Heilige Geest niet van mij weg.

Geef mij de vreugde over Uw heil terug, ondersteun mij
met een geest van vrijmoedigheid.

Dan zal ik overtreders Uw wegen leren en zondaars
zullen zich tot U bekeren.

Red mij van bloedschulden,
o God, God van mijn heil, dan zal mijn tong vrolijk zingen
van Uw gerechtigheid.

Heere, open mijn lippen; dan zal mijn mond Uw lof
verkondigen.

Want U vindt geen vreugde in offers, anders zou ik ze brengen; in brandoffers scheidt U geen behagen.

De offers voor God zijn een gebroken geest; een verbrijzeld en verslagen hart zult U, o God, niet verachten.

Doe goed aan Sion, naar Uw welbehagen;
bouw de muren van Jeruzalem op.

Dan zult U vreugde vinden in offers van gerechtigheid,
in een brandoffer en een offer dat geheel verteerd wordt;
dan zal men jonge stieren offeren op Uw altaar.

Salve Regina (A. Scarlatti)

*Salve, Regina, mater misericordiae;
vita, dulcedo et spes nostra, salve.
Ad te clamamus, exsules filii Evae.
Ad te suspiramus, gementes et flentes
in hac lacrimarum valle.
Eia ergo, advocata nostra,
illos tuos misericordes oculos ad nos
converte.
Et Jesum, benedictum fructum ventris
tui, nobis post hoc exsilium ostende.
O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria.*

Wees gegroet, koningin, moeder van barmhartigheid;
ons leven, onze vreugde en onze hoop, wees gegroet.
Tot u roepen wij, ballingen, kinderen van Eva;
tot u smeken wij, zuchtend en wenend
in dit dal van tranen.
Daarom dan, onze voorspreekster,
sla op ons uw barmhartige ogen;
en toon ons, na deze ballingschap,
Jezus, de gezegende vrucht van uw schoot.

O goedertieren, o liefdevolle, o zoete maagd Maria.

Crucifixus (Antonio Lotti)
Crucifixus etiam pro nobis
sub Pontio Pilato,
passus et sepultus est.

Voor ons werd hij gekruisigd
onder Pontius Pilatus
heeft hij geleden en werd hij begraven

Stabat Mater (D. Scarlatti)

1.

Stabat mater dolorosa
luxta crucem lacrimosa,
Dum pendebat filius.

2.

Cuius animam gementem
Contristatam et dolentem
Pertransivit gladius.
O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta
Mater unigeniti
Quae maerebat et dolebat.
Et tremebat, cum videbat
Nati poenas incliti.

3.

Quis est homo qui non fleret,
Matrem Christi si videret
In tanto supplicio?
Quis non posset contristari,
Piam matrem contemplari
Dolentem cum filio?

4.

*Pro peccatis suae gentis
Vidit Iesum in tormentis
Et flagellis subditum.
Vidit suum dulcem natum
Moriendo desolatum
Dum emisit spiritum.*

5.

*Eia mater fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac ut tecum lugeam.
Fac ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complaceam.*

6.

*Sancta mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.
Tui nati vulnerati
Tam dignati pro me pati,
Poenas mecum divide!*

7.

*Fac me vere tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.
Iuxta crucem tecum stare
Te libenter sociare
In planctu desidero.*

8.

*Virgo virginum praeclara,
Mihī iam non sis amara,
Fac me tecum plangere.
Fac ut portem Christi mortem,*

*Passionis eius sortem
Et plagas recolere.*

9.

*Fac me plagis vulnerari,
Cruce hac inebriari
Ob amorem filii,
Inflammatum et accensum,
Per te virgo sum defensum
In die iudicii.*

10.

*Fac me cruce custodiri,
Morte Christi praemuniri,
Confoveri gratia.
Quando corpus morietur
Fac ut animae donetur
Paradisi gloria.
Amen.
(Alleluia.)*

1.

Naast het kruis, met schreiende ogen
Stond de moeder, diep bewogen
Toen de Zoon te sterven hing,

2.

En haar door het zuchtend harte,
Overstelp't van wee en smarten,
't Zevenvoudig slagzwaard ging.
O hoe droef, hoe vol van rouwe,
Was die zegenrijkste vrouwe,
Moeder van Gods ene Zoon!
Ach, hoe streed zij! ach, hoe kreet zij,
En wat foltering'en leed zij,
Bij 't aanschouwen van die hoon!

3.

Wie, die hier niet schreien zoude,
Als hij 't grievend leed aanschouwde,
Dat Maria's ziel verscheurt?
Wie kan, zonder mee te wenen,
Christus' moeder horen stenen,
Nu zij met haar zoon hier treurt?

4.

Voor de zonden van de zijnen
Zag zij Jezus zo in pijnen,
En de wrede geselstraf,
Zag haar lieve Zoon zo lijden,
Heel alleen de doodskamp strijden,
Totdat Hij zijn geest hergaf.

5.

Geef, o Moeder! bron van liefde,
Dat ik voel, wat U zo griede,
Dat ik met U medeklaag.
Dat mij 't hart ontgloeit van binnen,
In mijn Heer en God te minnen,
Dat ik Hem alleen behaag.

6.

Heil'ge Moeder, wil mij horen,
Met de wonden mij doorboren,
Die Hij aan het kruishout leed.
Ach, dat ik de pijn gevoelde,
Die uw lieve Zoon doorwoelde,
Toen Hij stervend voor mij streed.

7.

Mocht ik klagen al mijn dagen,
En zijn plagen waarlijk dragen,
Tot mijn jongste stervenssmart.
Met U onder 't kruis te wenen,

Met uw rouw mij te verenen,
Dat verlangt mijn zuchtend hart.

8.

Maagd der maagden! nooit volprezen,
Wil voor mij niet bitter wezen,
Laat mij treuren aan uw zij,
Laat mij al de wrede plagen,
En de dood van Christus dragen,
Laat mij sterven zoals Hij.

9.

Laat zijn wonden mij doorwonden,
Worde ik bij zijn kruis verslonden
In het bloed van uwen Zoon.
Moge ik in het vuur niet branden,
Neem, o Maagd, mijn zaak in handen
In het oordeel voor Gods troon.

10.

Christus, moge ik eens behalen,
Als mijn levenszon gaat dalen,
Door uw Moeder, palm en prijs.
En als 't lichaam dan zal sterven,
Doe mijn ziel de glorie erven
Van het hemels paradijs.

Amen.

(Halleluja)

VOCES SUAVES – VOKALENSEMBLE

Voces Suaves – Vokalensemble

"***** The group are well named as they have a delightfully suave tone and blend which are very easy on the ear, and provide delicate accounts."

THE EARLY MUSIC REVIEW

Voces Suaves is een vocaal ensemble uit Basel. Het voert muziek uit de renaissance en de barok uit in solistische bezetting. Historisch geïnformeerd en strevend naar een boeiende en levendige retoriek heeft het ensemble een typisch warme en volle koorklank, waardoor de muziek onmiddellijk emotioneel aanspreekt. Het ensemble werd in 2012 door Tobias Wicky opgericht en bestaat uit een kern van acht zangers en zangeressen. De meesten hebben hun scholing genoten in de bekende Schola Cantorum Basiliensis. Sinds 2016 fungeert het ensemble zonder dirigent. Het repertoire is breed: van Italiaanse madrigalen, werken uit de Duitse vroegbarok, tot groot bezette

Italiaanse oratoria en missen.

Voces Suaves was te gast bij de belangrijkste festivals in Europa, waaronder Festival d'Ambronay, Festival de Saintes, Freunde Alter Musik Basel, Monteverdi Festival Cremona, MA Festival Brugge, Festspiele Potsdam Sanssouci, Innsbrucker Festwochen der Alten Musik. Tijdens de periode 2014–2016 nam het ensemble deel aan het Europees stimuleringsprogramma 'eeemerging:' Emerging European Ensembles Project.

Voces Suaves werkt regelmatig met bevriende ensembles om werken van grotere bezetting uit te voeren, zoals de *Mariavespers* van Monteverdi of *Schwanengesang* van Schütz.

Sinds 2015 neemt Voces Sauves op bij labels als clavesrecords, Ambronay éditions, Arcana (Outhere Music) en Deutsche Harmonia Mundi, waarvoor ze de 'Diapason découverte' ontvingen.

JÖRG-ANDREAS BÖTTICHER

Jörg-Andreas Bötticher was lange tijd lid van het knapenkoor van Basel. Na zijn opleiding als klavecijnist (bij Andreas Staier) en organist (bij Jean-Claude Zehnder) volgde een korte carrière als klavierspeler. Daaropvolgend studeerde hij oude muziek aan de Schola Cantorum Basiliensis. Verder specialiseerde hij zich nog bij Gustav Leonhardt in het klavecimbel. Hij concerteert als solist, in duo en trio met Plamena Nikitassova, Maya Amrein en anderen, en ook met verschillende ensembles als Akademie für Alte Musik Berlin, Bach-Stiftung St. Gallen. In 2013/14 werkte hij samen met de Berliner Philharmoniker onder leiding van Simon Rattle in de Mattheuspassie. In 2015 werd hij uitgenodigd om de Brandenburgse Concerten met het Orquesta Ciudad de Granada uit te voeren.

Bötticher is leraar klavecimbel, orgel en basso continuo aan de Schola Cantorum Basiliensis. Aan de Hochschule für Musik Basel geeft hij les over uitvoeringspraktijken van oude muziek. Hij gaf meester cursussen in verschillende Europese muziekhogescholen en ook in Bogota.

Hij is organist aan de Predigerkirche Basel en mede-initiatiefnemer van de uitvoering van alle Bachcantaten (2002-2012). Hij publiceerde bijdragen over basso continuo, muziekethiek en het cantate-oeuvre van Bach. Verscheidene cd-opnamen getuigen van zijn lange, intensieve werk rond onbekendere componisten: klavecimbel en orgel solo: A. Poglietti, M. Rossi, G. Muffat; met P. Nikitassova: C. Zuccari, G. Fritz; met H  l  ne Schmitt: I. Albertini, N. Matteis, J. H. Schmelzer) en met Chiara Banchini: Sonaten f  r Violine und Cembalo obbligato van J.S. Bach.

HET VOLLEDIGE PROGRAMMA OP **ccha.be**

